

Beeld/spraak

Rudi VAN BEEK / Jozefien VAN HUFFEL

LOMMEL | Kien! Ooit was oma zelf kleinkind en riep ze het als ze tijdens lange winteravonden met broers en zussen rond het kienspel zat. Wie vijf cijfers op een rij kon aankruisen, won: kien! Speelgoed hoefde niet veel meer te zijn, toen. De kleinkinderen van nu hebben robots die ze zelf moeten bouwen, ze spelen golf op spelconsoles of toveren met bellenblaaskanonnen. Het kienen is echter niet verdreven. Hier in parochiezaal De Moffel duikt het bijvoorbeeld jaarlijks op als financiële actie. En dan hoopt kleinzoon dat hij oma vóór zal zijn: kien!

Vervelende mensen die opnames bijwonen

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

„ Een boeiend kranteninterview met Lieven Van Gils, de presentator van *Reyers Laat*. Vraagt de journalist van *De Morgen*: „Het publiek dat vlak achter jou zit, en voortdurend in beeld komt, wordt dat geselecteerd?“ „Daar wordt op gelet“, antwoordt Van Gils. „Waar ze vooral op letten, zijn de habitués: mensen die terugkeren, en die je met wat tegenslag de dag erop ook in *De laatste show* en een zondag later in *De zevende dag* ziet zitten. Straf: dat zoiets voor sommige mensen een hoofdbezigheid kan zijn.“

Er is nog iets straffer, Lieven. We kennen mensen, habitués zeg maar, die in *Reyers Laat* zitten en een zondag later in *De zevende dag* en in *De laatste show* én in *Terzake*. Niet als zwijgend en beaat toehorend publiek, maar als gast die steevast een betweterige mening over alles klaar heeft.

We nemen aan dat Lieven Van Gils niet zelf beslist wie zijn gasten zijn, maar wie nodigt dan zo'n vervelende man uit? Daarvoor heeft elk programma een redactie. We weten dat zo'n opdringerig heerschap – het blijken inderdaad veelal mannen – onwaarschijnlijk veel moeite doet om uitgenodigd te worden. Opdringerigheid is voor zo iemand, zoals Van Gils zegt, een hoofdbezigheid. Dat zo'n habitué er toch altijd in slaagt, ligt vermoedelijk aan een redactie die in een zeldzaam ongeïnspireerd moment

zegt: „Bel hem toch maar, het is tenslotte de laatste uitzending vóór de vakantie.“ Of de chef is alweer bestookt met vervelend e-mails, weet ik veel. De wegen van de VRT-televisie blijven tenslotte duister en ondoordringbaar.

Nochtans werd de afgelopen paar maanden bij de openbare omroep duidelijk een lovenswaardige poging ondernomen om opnieuw mensen uit te nodigen die er echt iets van afweten. Zo kregen we klare duiding over de toestand in Japan, in Libië en in Ivoorkust door deskundigen en professoren van Leuven en Gent die in korte tijd bij de kijker wezenlijke informatie wisten over te brengen. De nieuwsdienst is goed bezig.

Met Laurents Congobezoek liep het echter weer mis. Je denkt: „Hier gaan we toch wel een van onze Congolezen krijgen om toelichting te geven?“ Al was het maar in het kader van de op de VRT hernieuwde belofte een diversiteitsbeleid te voeren. Niet dus. Maar had men dan niet David Van Reybrouck kunnen uitnodigen, de auteur van het magistrale *Congo*, boek dat een ware triomftocht in de boekhandels beleefde en in Nederland door niet minder dan drie verschillende jury's werd bedacht met de hoogste prijzen? Die jury's vergissen zich niet. In *De Standaard* toonde Robert Darnton, de bibliothecaris van Harvard,

dat ook in de Verenigde Staten Van Reybroucks werk niet onopgemerkt is voorbijgegaan.

Over uitersten gesproken. Liekens en Leekens in *Reyers Laat* op vrijdag. Als je zoiets als redactieduiding bij de BBC, ZDF of ARD zou presteren, dan wachtte de baas niet tot maandag om je een sms-je te sturen: „Goede vriend, voor het vinden van een stafrijm kan de openbare omroep je niet langer meer betalen.“

De Ronde was dan weer het orgelpunt van Woestijnvis op de openbare zender. Als de ploeg Corelio/De Vijver/Sanoma eerlang als overwinnaar over de meet bolt, wordt het op VT4 en VIJFtv elke avond van zeven tot negen *Mag ik u kussen?* Vandaag heet die uitzending nog altijd „de intellectuele datingshow“. *Mag ik u kussen?* wordt dan een van *Flanders Classics*. Op de nieuwe zenders zullen de verbale verleidingsscènes wel even onderbroken worden voor iets minder verbale scènes die tot hiertoe de *fond de commerce* vormden van de zenders. Sommige tv-critici betreuren nu al dat we de betere Woestijnvis-series zullen moeten missen, vanwege de besparingen. Ik kan me voorstellen dat de Vlaamse regering voor verscheurende keuzes staat. Moeten we jaarlijks 230.000 euro blijven schenken aan popgroepen als Zita Swoon of trakteren we nog eens op een rondje VRT-fictie? ”